

Des de petita que l'art ha motivat la nostra protagonista, la Maria Dolors Vinuesa: **"Un dia vaig veure a la televisió la notícia de la mort de Le Corbusier, juntament amb algunes imatges de la seva obra. Allò em va impactar fins al punt de decidir que volia ser com aquell senyor i emmarcar l'art a l'espai"**. Amb una introducció com aquesta, la nostra convidada ens deixa clar que es considera **"una artista"**. I una artista a dues bandes, perquè la Maria Dolors és també afeccionada a la pintura.

Va ser aquesta reflexió infantil el que la va dur a dedicar-se a una disciplina **"molt restringida per les normatives: a un arquitecte, ningú no li ha de dir com ha de fer l'arquitectura, encara que les lleis siguin necessàries per evitar el perjudici de la societat. El que passa és que fins i tot la gent t'impone els seus desitjos, de manera que la teva creativitat es veu molt retallada. És clar que són els clients els qui viuran en aquell habitatge i els qui n'hauran de gaudir, però l'arquitecte hi hauria de poder ficar més cullerada"**. Tanmateix, **"als anys 80 em vaig encarregar d'una urbanització d'El Vendrell on totes les parcel·les eren iguals, amb el mateix programa funcional. Jo vaig intentar que es produís l'efecte contrari, que cada casa fos diferent. Tot i que he encapçalat obres de més envergadura, aquesta em satisfà especialment, perquè m'hi van deixar un marge de llibertat total, sense problemes amb el constructor, un amic que tot just començava a introduir-se al món professional, amb gust per l'experimentació. Per fer coses com aquesta, només cal jugar amb les formes d'una manera escultòrica. La casa ha de ser senzilla, però també cal que tingui la seva gràcia. D'altra banda, el que diferencia l'arquitectura de la pintura és que amb la primera has de dominar no únicament les formes sinó també els materials, de manera que cada intervenció requereix una tècnica particular"**.

És clar que la Maria Dolors, que treballa sola al despatx, concep l'arquitectura com **"una artesanía"**, per bé que **"ara estic introduint a l'estudi les innovacions tecnològiques corresponents i he fet un parell de curssets del programa Autocad. Fins ara sempre havia dibuixat els plànols a mà, ja que l'empresa constructora per a la qual treballa és qui s'ocupa de la part tècnica dels dissenys. Jo faig els avantprojectes, i les tasques pròpies del delineant les resol aquesta firma. Pel que fa als altres encàrrecs, però, jo em cuido de tots els detalls"**.

La nostra interlocutora es confessa entusiasta del minimalisme, **"perquè no m'agrada el barroquisme. No sóc partidària d'ornaments excessius, de la forma per la forma. Per a mi, com més senzills siguin els edificis, millor. Els meus colors preferits són el blanc i el negre"**.

No oculta la seva passió per la feina: **"Quan em poso a projectar, m'adono queun habitatge unifamiliar aïllat pot donar peu a diverses solucions. El problema és escollir-ne una de totes, després d'haver valorat els pros i contres de cadascuna"**.

Per a ella, **"l'arquitectura és l'art de trobar l'equilibri entre les zo-**

nes buides i les zones plenes". Aquesta havia estat l'especialitat de la arquitectura japonesa: **"Jo tinc molt clara la nostra condició de ciutadans del món, de manera que sóc partidària que hi hagi una relació entre els habitants de tots els països"**.

L'arquitectura catalana també té característiques interessants per exportar, una d'elles **"la racionalitat, que està molt unida a la forma. I és que som fills del racionalisme, i és aquesta línia la que estem popularitzant arreu del món. A Alforja, el poble de la meua mare, per exemple, hi ha una casa que cada cop que hi passo per davant em produeix admiració. És amb edificis concrets que jo gaudeixo de l'arquitectura. També n'hi ha de coneguts, com ara el gratacels de Foster, a la Vila Olímpica, i l'Hotel Juan Carlos I, d'en Ferreter"**. Crida l'atenció el fet que tots els creatius que cita la nostra protagonista siguin homes. I és que ella reconeix que el fet de ser dona li ha suposat **"moltíssimes dificultats"** a l'hora de tirar endavant: **"El món de l'arquitectura és terriblement masculista. Em trobo constructors que no et veuen com una dona que fa la seva feina, sinó com un objecte. Això suposa una batalla contínua. Visites l'obra i potser no et faran ni cas, però si portes un home al costat que no en té ni idea se l'escoltaran més que a tu. És una situació exasperant i esgotadora, perquè implica haver de repetir les coses mil vegades perquè t'arribin a entendre. En els meus vint anys d'exercici no he detectat cap millora en aquest sentit"**.

En el cas dels particulars, però, la cosa és diferent: **"Si parlo amb els dos membres de la parella, la dona té una intervenció important. Des del punt de vista personal, el tracte amb clients particulars és més agradable"**. Això sí, a l'hora d'escollir, **"els clients volen el que té el veí. Per a mi, en canvi, cada obra és diferent: els he de fer veure que el seu cas és particular, que a mi la casa del veí no em serveix de model"**. A l'hora de dissenyar habitatges, la Maria Dolors no dóna preferència a cap estança en concret: **"Tot ho trobo interessant, perquè tots els espais s'integren en la forma que adquireix el programa d'aquella casa"**.

Gaudir dels ensenyaments de la nostra convidada constitueix un privilegi de què ja han gaudit molts adolescents: **"Vaig estar uns anys impartint classes de dibuix lineal a alumnes de secundària. Considero que caldria que els estudis previs a la universitat incloguessin més temes sobre l'arquitectura actual, o com a mínim que s'organitzessin sortides culturals per visitar edificis moderns. És com quan jo anava al col·legi, d'arquitectura contemporània no se'n parlava gaire, sempre s'acabava al segle XIX. Pot ser un problema de manca de capacitació dels professors, que probablement no estan prou al corrent per conèixer l'arquitectura dels nostres dies. I el cert és que un jove s'incorporaria a la carrera d'arquitectura amb més coneixements actuals si a secundària se li ensenyés més sobre el que avui es fa"**.

Amb aquesta proposta per a l'ensenyament dels futurs arquitectes i dels altres professionals que surtin de les aules dels instituts catalans s'acomia la Maria Dolors Vinuesa.

“El que diferencia l'arquitectura de la pintura és que amb la primera has de dominar no únicament les formes sinó també els materials, de manera que cada intervenció requereix una tècnica particular”

Maria Dolors Vinuesa - Barcelona (Barcelonès)